

راهکارهای غنی سازی فرآیند روانی و اجتماعی بازنیستگی

نوشته دکتر ایرج سلطانی و عباس روحانی

چکیده

در مدیریت منابع انسانی، توجه به پدیده بازنیستگی کارکنان و طراحی مکانیسم‌های مناسب برای آن اهمیت والا بی دارد سازمان‌ها معمولاً برای این دوران در خصوص امکانات رفاهی و مادی کارکنان خویش گام‌های محدودی برمی‌دارند ولی از جنبه‌های روانی و اجتماعی این دوران، که از حساسیت فوق العاده‌ای برخوردار است، غافل شده‌اند. آنچه در دوران بازنیستگی دارای اهمیت است سازگاری و کنار آمدن با دوران جدیدی از زندگی و ارتقای کیفیت روانی و اجتماعی آن می‌باشد. بر این اساس و با توجه به اهمیت زندگی بازنیستگی، در این نوشتنار سعی شده است مفهوم بازنیستگی، فعالیت‌های این دوران، مراحل پدیده بازنیستگی و راههای ارتقای کیفیت زندگی بازنیستگی در ابعاد روانی و اجتماعی تبیین شود.

مرسوم نبوده است.

صاحب نظران اعتقاد دارند که ۱۰ تا ۱۵ درصد از کل زندگی کارکنان سازمان‌های کنونی در مرحله بازنیستگی سپری می‌شود. بر این اساس می‌توان اذعان داشت که بازنیستگی یکی از پدیده‌های مربوط به قرن بیست و بعد از آن است. البته تعیین سن خاصی برای بازنیستگی و شرایط مربوط به آن در کشورهای مختلف جهان فرق می‌کند. برای مثال، ۵۷٪ از نیروی کار کشور ژاپن را افراد بالای ۶۰ سال تشکیل می‌دهند، لازم به ذکر است که رقم مذکور در کشور ایالات متحده آمریکا ۳۳٪، انگلستان ۱۳٪ و فرانسه ۸ درصد است.

در پژوهشی پرسیده شد که، بهترین سن برای شروع بازنیستگی چیست؟ اکثریت افراد مسن در انگلستان و فرانسه ۶۰ سالگی را بهترین سن برای آغاز بازنیستگی پیشنهاد کردند، درحالی که فقط ۱۴ درصد از بزرگسالان ژاپنی و ۱۶ درصد در آمریکا، سن مذکور را ملاکی برای بازنیستگی می‌دانستند. همچنین در پاسخ به این سؤال که درآمد شخص کهنسال از کجا باید تأمین شود، پاسخ اکثر

مقدمه

بازنیستگی^(۱)، با همه اهمیت و تأثیری که در زندگی فردی، خانوادگی، اجتماعی و اقتصادی جامعه دارد کمتر از هر موضوع دیگری درباره آن سخن به میان آمده است. بازنیستگی سرنوشتی است که برای هر فرد دارای شغل نظیر کارگر، کارمند، کاسب، بازرگان، پزشک، معلم و غیره، با فواصل زمانی مختلف، به نوعی پدید خواهد آمد. برخی از کارشناسان عقیده دارند که بازنیستگی مرحله‌ای از حیات کارکنان سازمان‌هاست که دیگر ضرورتی ندارد تا آنها کار و فعالیت کنند، لذا می‌توانند در خانه بمانند، به ورزش و سایر سرگرمی‌ها بپردازند، و یا به کاری رو آورند که مورد علاقه‌شان است عده‌ای نیز براین باورند که بازنیستگی به منزله تعطیلات دائمی برای فرد بازنیسته است، فردی که در سال‌های متتمادی عمر خویش کار کرده و اینک پاداش کار خویش را می‌گیرد.

به هر حال، آنچه در این میان روشن است این است که بازنیستگی حاصل پدیده‌های نظری شهرنشینی و صنعتی شدن جوامع است، زیرا، بین نیاکان و نسل‌های گذشته ما

الگوی اساسی فعالیت‌های دوره بازنشتگی

بسیاری از افراد هنگامی که بازنشتگی می‌شوند، نسبت به زمانی که کار می‌کردند، فعالیت‌های متعدد بیشتری دارند. بسیاری از متخصصان، بازنشتگی را رخداد می‌دانند و اعتقاد دارند که بازنشتگی وضعیتی است که فرد می‌تواند با فعالیت‌های مختلف خود را با آن سازگار کند. الگوی اساسی برای فعالیت‌های دوران بازنشتگی عبارت‌اند از:

۱- ابقاء فعالیت

یعنی اقدام به رفع و ارضای نیازمندی‌ها بعد از بازنشتگی به همان شیوه دوران قبل از آن. افرادی که این روش را پیش می‌گیرند، غالباً کار کردن بعد از بازنشتگی را ادامه می‌دهند.

۲- خروج از فعالیت

بازنشستگان از بسیاری از فعالیت‌های قبلی و منافع آن چشم پوشی می‌کنند و راه‌ها و فعالیت‌های کمی را می‌پذیرند، غالب این افراد معتقدند که بازنشتگی دوران استراحت است، لذا نباید کار کرد و یا فقط باید اندکی به کار پرداخت.

۳- تغییر فعالیت‌ها

شخص بازنشتگه با پرداختن به انواع فعالیت‌های جدید نسبت به رفع و ارضای نیازمندی‌های موجود که همانند نیازهای قبل از زمان بازنشتگی هستند، اقدام می‌کند.

۴- تغییر نیازمندی‌ها

پاره‌ای از افراد غالباً از شغل خود ناراضی هستند و مشتاقانه در انتظار زمان بازنشتگی به سر می‌برند تا بتوانند به امور دیگری پردازنند، خواه در چارچوب روش زندگی قدیمی خود و خواه با قبول شیوه‌ای جدید.

به هر حال، برای فرد اگر شغل خاصی خواشیدند، متعدد و جالب توجه باشد، او تا سر حد امکان در آن شغل باقی خواهد ماند و وقتی که به اجبار بازنشتگه می‌شود، غالباً به دنبال یافتن مشاغل یا فعالیت‌هایی است که در آنها می‌تواند مهارت‌ها و تجربه‌های خویش را به کار بندد. اما افرادی که مشاغل یکنواخت و کسل کننده دارند، مانند آنها بایی که در

افراد مسن در کشور ژاپن و آمریکا، "کار کردن" بود. از طرفی، اکثر بزرگسالان انگلیسی و فرانسوی وجود یک نظام تأمین اجتماعی^(۲) مطمئن را بهترین شیوه تأمین درآمد اشخاص کهنسال و از کار افتاده ذکر کرده‌اند. اما، بنا به گفته جامعه‌شناسان (آلکس اینکلس و کیکاکو آسایی^(۳) ۱۹۸۹) و به استناد بسیاری از اطلاعات بین‌فرهنگی^(۴)، نگرش‌های افراد راجع به کار و ارزشی که آنها برای کار قایل‌اند، نقش تعیین کننده‌ای در وضعیت اشتغال افراد مسن و تعیین سن بازنشتگی در کشورهای مختلف دنیا دارد. به هر حال، انتخاب ۶۵ سالگی برای آغاز بازنشتگی تصمیمی قراردادی در دهه‌های پیشین بوده است که در حال حاضر پیش از پیش قراردادی محسوب می‌شود. به طور کلی، مؤلفه‌های مفهوم بازنشتگی را می‌توان به شرح زیر بیان کرد:

- بازنشتگی شروع دوران جدیدی از زندگی است؛
 - بازنشتگی نوعی زندگی کیفی با دیدگاهی وسیع تر است؛
 - بازنشتگی قبول نقش اجتماعی جدید است؛
 - بازنشتگی فرآیندی سازگار با شرایط تازه اجتماعی و خانوادگی است؛
 - بازنشتگی دوران معنی دار کردن بازخوردهای زندگی کاری و خانوادگی است؛
 - بازنشتگی دوران تکامل و تعالی اجتماعی و روانی انسان است.
- اشتراپ^(۵) و همکارانش طی مطالعات خود دریافتند که افراد بازنشتگه بدان سان که تصور می‌شود بی‌اثر و بی‌نقش نیستند، زیرا بسیاری از آنها فعالیت‌ها و نقش‌هایی را که قبل از بازنشتگی داشته‌اند، ادامه می‌دهند و در برخی مواقع نقش‌های جدیدتری را می‌پذیرند، فعالیت‌های تازه‌ای را فرا می‌گیرند، و رفتارهای نوینی بروز می‌دهند. به هر حال، می‌توان اذعان داشت که بازنشتگی به طور ضمنی به معنای نافعای و بی تحرکی نیست، بلکه خود نوعی متفاوت و نوع خاصی از فعالیت است.

ب - مرحله خارج شدن از شیفتگی^(۴) و خوشی

در این مرحله فرد بازنشسته در می‌یابد که برخی از تصورات و تخیلاتش درباره بازنشستگی درست نبوده است. بعد از خوشی‌های اوایله و در حقیقت غوطه‌ور بودن در لذت‌های مرحله شروع و خوشی بازنشستگان به وضعیت یکنواخت و روزمره گرفتار می‌شوند. چنانچه این وضعیت یکنواخت برای فرد قانع کننده باشد، سازگاری با شرایط بازنشستگی معمولاً موقیت‌آمیز است. البته، این امر برای کسانی تحقق می‌یابد که در زمان کارشان، تمام وقت مشغول بوده‌اند و کمتر فرصتی را برای تفریح و استراحت داشته‌اند و به طور کلی اوقات فراغت چندانی نداشته‌اند.

ج - مرحله تشخیص وضعیت مجدد^(۵)

در این مرحله، افراد بازنشسته‌اقدام به حفظ موجودی‌ها و ذخایر، کارکردن با دیگران و روی آوردن به زندگی واقع‌بینانه‌تری، می‌اندیشنند و همچنین به شناسایی و ارزیابی سبک و شیوه‌ای از زندگی روی می‌آورند که احتمالاً برایشان راضی کننده و لذت‌بخش باشد.

د - مرحله ثبات و استواری

در اینجا، بازنشستگان به انتقاد از انتخاب‌های خود در زمان بازنشستگی می‌پردازنند. برای برخی از افراد بازنشسته، این مرحله دنبال مرحله شروع و خوشی محسوب می‌شود، اما برای سایرین مرحله انتقالی آهسته‌تر و دشوارتری است.

۳- مرحله پایان بازنشستگی : در این مرحله، نقش بازنشستگی به دلیل بیماری یا وابستگی به سایرین تغییر می‌یابد، زیرا افراد بازنشسته در این مرحله نمی‌توانند به طور مستقل زندگی کنند و خود-بسندگی^(۶) لازم را ندارند.

البته، برای برخی از بازنشستگان، ممکن است نقش بازنشستگی لوث شود و معنا و مفهوم خود را از دست بدهد، این افراد پس از بازنشستگی به کار دیگری روی می‌آورند و در بسیاری موارد شغلی را قبول می‌کنند که با مشاغل قبل از بازنشستگی ارتباطی ندارد. برای این افراد ممکن است اوقات فراغت ملال آور باشد یا به شدت نیاز به کسب درآمد داشته باشند. نمودار شماره ۱ هر یک از مراحل سه‌گانه بازنشستگی

یک خط تولید کار می‌کنند به حدی از مشاغل خویش خسته و دلخورند که وقتی بازنشسته می‌شوند، دیگر بدان کار بر نمی‌گردند. به هر حال، بسیاری از اشخاص بازنشسته احساس می‌کنند انرژی، و کارآبی دارند، بنابراین، جامعه می‌تواند از قدرت خلاقه، ابتکار و نوآوری آنان بهره گیرد.

مراحل بازنشستگی

رابرت آتلسی^(۷) (۱۹۷۶) چند مرحله برای پدیده بازنشستگی بر می‌شمارد که عبارت‌اند از:

۱- مرحله قبل از بازنشستگی : این مرحله از دو مرحله فرعی تشکیل می‌شود.

الف - مرحله دور

در این مرحله، افراد کمی خود را برای بازنشستگی آماده می‌کنند. در اینجا، بسیاری از افراد ممکن است وقوع پدیده بازنشستگی را انکار کنند یا حاضر به قبول آن نباشند.

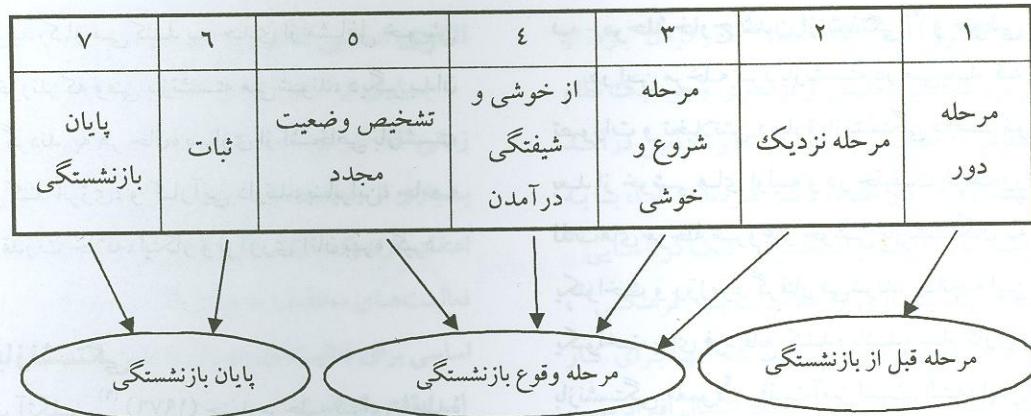
ب - مرحله نزدیک

در این مرحله کارکنان شروع به شرکت در یک برنامه‌های پیش بازنشستگی می‌کنند. هدف از چنین برنامه‌هایی آن است که «کارکنان در آستانه بازنشسته شدن» را با مواردی از قبیل زمان و چگونگی بازنشستگی، مزايا و حقوق بازنشستگی، بهداشت جسمانی و روانی زمان بازنشستگی، و غیره آشنا کنند.

۲- مرحله وقوع بازنشستگی : که این مرحله نیز از چهار مرحله فرعی تشکیل یافته است.

الف - مرحله شروع و خوشی

اولین مرحله بازنشستگی همین مرحله است. برخی از افراد در این مرحله احساس خوشی و شعف زایدالوصف می‌کنند. این افراد ممکن است، به اموری پردازند که قبل از بازنشسته شدن فرصت پرداختن بدان‌ها را نداشته‌اند، به هر حال، چنین اشخاصی در هنگام بازنشستگی به فعالیت‌های لذت‌بخش و گذراندن اوقات فراغت می‌پردازنند. البته چنانچه شخص از سلامت روانی و بدنی مطلوب برخوردار نباشد، قادر به استفاده از جنبه‌های مثبت این مرحله نیست.

نمودار شماره ۱. مراحل سه گانه بازنشتگی و مراحل فرعی مربوط به هر یک

سطح پایین و دشوار دارند، احتمالاً ترجیح می‌دهند زودتر بازنشته شوند و از مزایا و فرصت‌های زمان بازنشتگی بیشتر استفاده کنند. این مسئله در باره کسانی که دارای پست‌های سازمانی بالاتر هستند، بر عکس است. بدین معنا که افراد دسته دوم ترجیح می‌دهند بازنشته شوند یا دیرتر با این پدیده ناخواسته مواجه شوند. بنابراین، سازگاری اینها با مجموعه شرایط بازنشتگی دشوارتر تحقق می‌یابد.

از دیگر سو، می‌توان اذعان داشت که انتخاب شرایط بازنشتگی بستگی به سطح رضایت شغلی کارکنان دارد. تحقیقات نشان داده است کارکنانی که تصمیم به بازنشتگی قبل از موعد می‌گیرند، نگرش‌های مثبت و خوشایند اند کی نسبت به پست سازمانی خویش دارند. از مطالعات انجام یافته در این زمینه می‌توان نتیجه گرفت که تشویق افراد به بازنشتگی، قبل از فرارسیدن موعد مقرر آن، به منظور طرح و برنامه‌ریزی فعالیت‌ها و رویدادها و پیش‌بینی هر یک از آنها، به سازگار شدن فرد با مجموع شرایط بازنشتگی کمک شایان توجّهی می‌کند. اما، همان گونه که اشاره شد، احساس افراد درباره کار و شغل خویش در سازگاری با پدیده بازنشتگی نقش اساسی و تعیین کننده‌ای دارد، به خصوص درباره مشاغل و اموری که شخص بدانها اشتغال داشته است. البته، مطالعات متعددی که درباره تعیین احساس افراد نسبت به مشاغل، قبل از بازنشتگی و بعد از آن گویای این مسئله است که اکثریت

و خرده مراحل آن را به تفکیک نشان می‌دهد.

سازگاری با پدیده بازنشتگی

این که چگونه می‌توان بهترین سازگاری^(۱۰) را با مجموعه شرایط و اوضاع و احوال بازنشتگی برقرار کرد در حقیقت پرسش اساسی و بسیار مهمی است. به طور کلی پیش نیازهای سازگاری بازنشتگان با پدیده بازنشتگی عبارت اند از:

- ۱- برخوردار بودن از سلامت روانی و بدنی مطلوب و مناسب؛
 - ۲- برخورداری از درآمد و وضع معيشی مکفى در زمان بازنشتگی (سازگاری مالی در زمان بازنشتگی از عوامل و ارکان بنیادی برقراری سازگاری با کل شرایط بازنشتگی است)؛
 - ۳- فعال و متحرک بودن؛
 - ۴- دریافت آموزش‌های مفید و مناسب در خصوص سازگاری با پدیده بازنشتگی؛
 - ۵- برخورداری از شبکه اجتماعی گسترده نظری؛ دوستان، افراد خانواده، و غیره؛
 - ۶- رضایت از زندگی قبل از بازنشتگی؛
 - ۷- نوع نگرش نسبت به کار خویش در سازش با شرایط بازنشتگی.
- نگرش منفی و نامساعد نسبت به شغل، اغلب باعث بازنشتگی قبل از موعد خواهد شد. افرادی که مشاغل

دارای چند فرزند، معمولاً فرصت کمی برای پرداختن به امور تفریحی دارند، لذا با پای گذاشتن به دوره کهولت و داشتن سرگرمی و برنامه تفریحی سالم، اثر مطلوبی را بر سلامت آنها خواهد داشت. در این مقوله افراد بازنیسته می‌توانند در راستای فعالیت‌های زیر جهت‌گیری کنند.

الف - پرداختن به کارهای مختلف مانند، فعالیت‌های هنری، سفالگری، نگهداری از پرنده‌گان، جمع‌آوری تمیرها و کلکسیون‌های مختلف، نقاشی، بازی‌های کامپیوتری و سایر سرگرمی‌ها می‌توانند به نوبه خود بار سنگین پدیده بازنیستگی را تحمل پذیرتر کنند.

ب - بسیاری از افراد سالم‌مند از این مسئله واهمه دارند که وقتی بازنیسته شوند، با مشکلات مالی عدیده‌ای رویرو شوند، لذا دچار افسردگی‌ها و نگرانی‌های ناشی از کمبود پس‌انداز و حقوق بازنیستگی می‌شوند. و ضریبه می‌خورند، به همین علت به جای خرج کردن پول خود جهت خرید اشیا یا پرداختن به تفریحات سالم، به ذخیره‌سازی و اندوختن آن می‌پردازند. در این خصوص باید عنوان شود که هزینه‌هایی که شخص بابت امور مذکور می‌پردازد باید متناسب با وضع مالی وی باشد. به هر حال، نوع تفریحاتی که افراد در زمان بازنیستگی در آن شرکت می‌جویند به وضع مالی آنها بستگی دارد. افراد بازنیسته مناسب با وضع مالی خود در بازی‌ها، کنسرت‌ها، سخنرانی‌ها، گردهمایی‌ها، تئاترها و سینماها حضور پیدا می‌کنند، به بازدید موزه‌ها می‌روند، مطالعه می‌کنند، به بازی شطرنج مشغول می‌شوند و در خانه‌از وسایل سرگرمی و تفریحی استفاده می‌کنند. بعضی به مشاهده بازی فوتبال، میهمانی‌ها و دید و بازدیدهای شبانه را ترجیح می‌دهند، و عده‌ای به ماهیگیری، کوهنوردی، و پیاده‌روی روی می‌آورند.

بررسی‌های هاریس درباره سالم‌مندان مشخص کرد که ۷۴ درصد از وقت و فرصت آنها صرف معاشرت با دوستان می‌شود. بقیه موارد و درصدهای مربوط به هر یک در جدول شماره ۱ نشان داده شده است.

افراد کار کردن را دوست دارند.

در مواردی که بازنیستگان درآمد ناکافی دارند و قوای جسمانی و روانی آنها ضعیف است یا همزمان با بازنیسته شدن فشارهای عصبی و روانی^(۱۱) مختلف، مانند مرگ همسر و ... بر آنها وارد شود سخت‌تر و دشوارتر قادرند خود را با شرایط بازنیستگی وفق دهند. ذکر این نکته نیز ضروری است که حق انتخاب یا خودمختاری^(۱۲) از جمله عوامل مهم و اساسی در موفقیت سازش با شغل و پدیده بعد از آن یعنی بازنیستگی به حساب می‌آید. افراد بزرگسال که بازنیستگی بنا بر تصمیم خودشان نبوده و کنترلی بر آن نداشته‌اند و بر خلاف تمايل و رغبت درونی‌شان بازنیسته شده‌اند، رضایت کمتری نیز از بازنیستگی دارند و کمتر قادرند با این پدیده سازگاری برقرار کنند.

لازم است یادآوری شود که داشتن قدرت اراده و کنترل بر «انتخاب‌ها» در طول زندگی وجود همین نکته مهم در زندگی شغلی و سازمانی از جنبه‌های اساسی و مهم حفظ بهداشت روانی و به ویژه بهداشت روانی در محیط‌های کاری محسوب می‌شود.

راهکارهای ارتقای کیفیت زندگی بازنیستگی

۱- معنی دار کردن و توسعه فعالیت‌های دوران فراغت بازنیستگان

چگونگی گذراندن اوقات فراغت نه تنها در زمان بازنیستگی بلکه در مراحل دیگر زندگی اهمیت بسیار زیادی دارد. یان کلوویچ^(۱۳) (۱۹۷۸) گزارش می‌دهد که ۸۰ درصد از آمریکایی‌ها خوشی و لذت را در هنگام گذراندن اوقات فراغت جستجو می‌کنند نه در هنگامی که مشغول کار و انجام وظیفه‌اند. از آنجایی که هر شخص برای رهایی از تنش و تیبدگی^(۱۴) بدنی و روانی، نیاز به آرامش^(۱۵) دارد و این امر از طریق گذراندن مطلوب اوقات فراغت محقق می‌شود. بنابراین، بازنیستگان و سالخوردگان به مراتب بیشتر از سایر افراد به این آرامش نیاز دارند. کارشناسان عقیده دارند که مدت زمانی که فرد در اوقات فراغت به سر می‌برد، معمولاً باید با افزایش سن، بیشتر شود. همسران جوان

جدول شماره ۱. نوع فعالیت و درصدهای مربوط به آن در دوران سالمندی

ردیف	نوع فعالیت	درصد
۱	معاشرت با دوستان	۴۷
۲	باغبانی و پرورش گل	۳۹
۳	مطالعه	۳۶
۴	تماشای تلویزیون	۳۶
۵	توجه و مراقبت از اعضای جوانتر یا پیرتر خانواده	۲۷
۶	شرکت در فعالیتهای تفریحی و سرگرمی	۲۶
۷	پیاده روی و گردش	۲۵
۸	شرکت در انجمن‌ها، سازمان‌ها و باشگاه‌ها	۱۷

پیری و بازنشستگی لذت کمی خواهند برد و کمتر می‌توانند با پدیده بازنشستگی سازگار شوند. یا سالخوردگان می‌توانند تغییر یابند، رشد کنند، سازگار شوند و توجیه گرند. آنها می‌توانند از فعالیتهای تازه لذت ببرند، انواع دیگری از مسئولیت‌ها را تقبل کنند و از نقش‌های جدید رضایت به دست آورند و به برقراری روابط و مناسبات تازه‌ای مبادرت ورزند.

۲- تأمین و ارتقای بهداشت روانی در سنین بازنشستگی پژوهش‌های نشان می‌دهد که وجود حمایت‌های اجتماعی^(۱۶) آثار سودمندی بر سلامت جسمانی و روانی انسان‌ها دارد. تایلور (۱۹۹۵) اعتقاد دارد کسانی که از حمایت اجتماعی خوبی برخوردارند، فشار روانی کمتری را احساس می‌کنند. بدیهی است که برای پیشگیری و درمان افسردگی^(۱۷) در افراد سالمند و بازنشسته بهتر است به متغیرهایی چون وضعیت فشارهای روانی و نیز ماهیت حمایت اجتماعی آنان توجه خاصی بشود. نتایج تحقیقات در باره تأثیر حمایت اجتماعی بر عوارض افسردگی افرادی که بیش از ۶۰ سال دارند نشان می‌دهد که فقدان حمایت اجتماعی در این سنین، عمدت‌ترین عامل افسردگی محسوب می‌شود.

مورفی^(۱۸) در پژوهش‌های خود بدین نتیجه

برخی از کارشناسان اعتقاد دارند که فعالیت‌های داوطلبانه برای بسیاری از افراد مسن جذابیت کمتری دارد، در نظر آنها "کار مشغولی" در جامعه ارزشی ندارد، زیرا برای این امور مزد، حقوق، یا حق‌الرحمه‌ای پرداخت نمی‌شود. وقتی حق‌الرحمه به فردی که کار می‌کند پرداخت می‌شود نشانه آن است که نه تنها آن فعالیت واجد اعتبار و ارزش است، بلکه فردی که آن را انجام داده نیز صاحب اعتبار و منزلت است. افرون بر این، اجرایی برخی کارهای داوطلبانه برای بسیاری از افراد سالمند آسان نیست.

ج- قبول مسئولیت‌های جدید، افرادی که در شغل خود موفق بوده‌اند معمولاً انتظار دارند و باید هم انتظار داشته باشند که در هیئت‌های مدیره به عنوان مشاور یا در اغلب سازمان‌های انتفاعی و غیرانتفاعی، علمی، دولتی، خصوصی و نظایر آنها خدمت کنند. افرادی که در دوران جوانی و میانسالی دارای مناعت طبع و روابط سالمی با اعضای خانواده، خود، دوستان، همکاران و غیره داشته‌اند به هنگام بازنشستگی، به احتمال زیاد زندگی رضایت‌بخش و ارضاستکنده‌ای خواهند داشت. بر عکس، اگر آنها یکی که قادر عزت نفس و احترام به خویشتن باشند و برای اشتغال و فعالیت ارزشی قابل نباشند و روابط و مناسبات آنها با دیگران خوب و رضایت‌بخش نباشد، احتمالاً از سال‌های

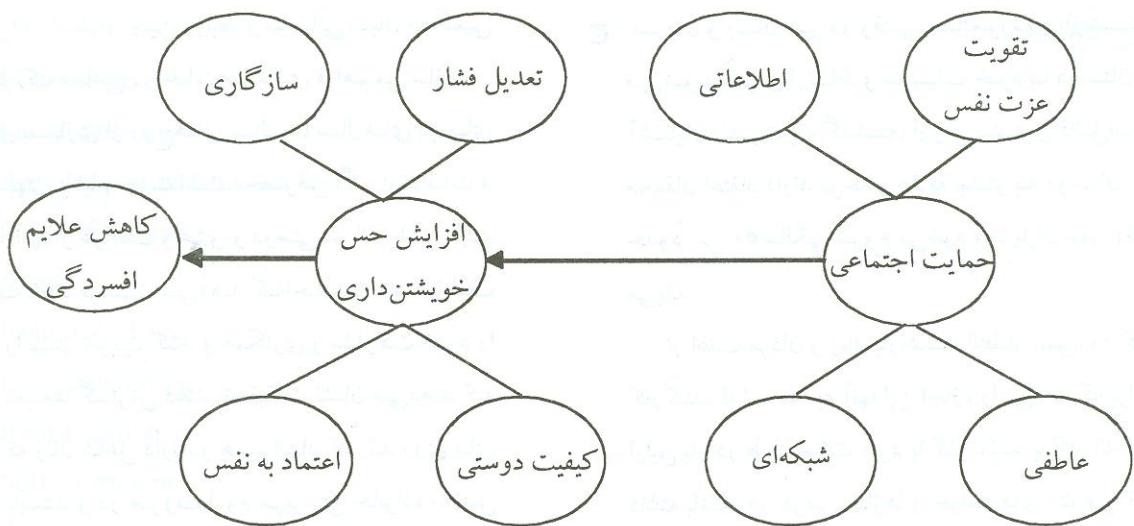
بازنشستگی، بدان‌ها نیاز مبرم دارد.

۵- حمایت اطلاعاتی از بازنیستگان باعث می‌شود که به اطلاعات لازم برای درک و فهم رویدادها و فشارهای روانی زندگی مانند اطلاعات مشاوره‌ای و غیره، دسترسی پیدا کند.

به هر حال، افسردگی به ترتیب درجه اهمیت، تحت تأثیر حمایت دریافت شده از جانب دوستان، همسر، و فرزندان قرار می‌گیرد. حمایت اجتماعی در کنار عزت نفس بالا منجر به کاهش آثار منفی فشار روانی در بازنیستگان می‌شود و این موضوع مهم به نوبه خود، مانع از بروز

دست یافته که سالم‌دانی که محروم اسرار ندارند در مقابل افسردگی به مراتب آسیب پذیرترند. حمایت اجتماعی و افسردگی همبستگی معکوس با یکدیگر دارند، بدین معنا که هر چه حمایت اجتماعی بالاتر باشد و شخص از آن رضایت بیشتری داشته باشد، کمتر به افسردگی دچار می‌شوند، حمایت اجتماعی از بازنیستگان جهت تأمین و ارتقای بهداشت روانی در ابعاد زیر می‌تواند صورت گیرد:

الف - حمایت هیجانی و عاطفی باعث می‌شود که فرد بازنیسته به هنگامی که زیر فشار روانی است جرأت یابد از هم‌لی‌ها و کمک دیگران استفاده کند.

نمودار شماره ۲. فرایند اثرگذاری حمایت‌های اجتماعی بر کاهش افسردگی

اختلالات روانی در آنها خواهد شد.. کاپلان^(۱۹) اعتقاد دارد که به هنگام افزایش فشار روانی و استرس، اشخاصی که از حمایت اجتماعی بالایی برخوردارند، علایم مربوط به افسردگی در آنها مشاهده نمی‌شود.

ذکر این نکته حائز اهمیت است که حمایت اجتماعی توأم با افزایش درک صریح و روشن رویدادهای فشارزا، باعث کاهش بار عامل به وجود آورنده فشار می‌شود. بین دسترسی کلی به حمایت اجتماعی دریافتی و احساس رضایت از این حمایت رابطه مثبت و معنادار وجود دارد، بدین ترتیب که

ب - حمایت شبکه‌ای منجر به دسترسی به عضویت در شبکه‌ای اجتماعی مثلاً عضویت در گروه‌های اجتماعی مختلف می‌شود. این مسئله به نوبه خود باعث فراموش کردن مشکلات خواهد شد.

ج - تعزیز عزت نفس در بازنیستگان منجر به پذیرش و قبول قابلیت‌ها، توانمندی‌ها و صلاحیت‌ها در آنها می‌شود.

د - حمایت وسیله‌ای یا ابزاری از بازنیستگان منجر به دسترسی به منابع مالی و خدماتی در زمانی خواهد شد که فرد برای سازگاری با رویدادها و فشارهای زندگی

الف - مردان وقتی پرتر می‌شوند به افراد توجه بیشتری پیدا می‌کنند، به اشیا و امور توجه کمتری معطوف می‌دارند. مردان سالخورده، صرف نظر از مشاغلی که داشته‌اند، به افراد خانواده، اعضای جامعه و دیگران توجه بیشتری دارند. این مسئله یکی از تغییراتی است که با افزایش سن در بسیاری از افراد مشاهده می‌شود.

ب - زنان مسنی که بخش اعظم زندگی خویش را صرف مراقبت و مواظبت از فرزندان و همسر خود کرده‌اند، مایل‌اند به فعالیت‌هایی دست زنند که در آن مراقبت و مواظبت وجود نداشته باشد. کتابداری، فروشنده‌گی، ورزش، کارهای هنری و ... از این جمله‌اند.

ج - مردان و زنان هر دو وقتی سالخورده و بازنشته می‌شوند، برای ارتباط و مناسبات خود با دوستان و آشنایان، نسبت به گذشته، ارزش بیشتر به دوستان در محققان اعتقاد دارند توجه و علاقه بیشتر به دوستان در حدود سن ۵۰ سالگی شروع می‌شود و تا پایان عمر ادامه می‌یابد.

از اغلب مردان و زنان بازنشته انتظار نمی‌رود که کار کنند، لذا جامعه به آنها این اجازه را می‌دهد که برای اولین بار در طول حیات خود یا کار نکنند یا کار اند کی داشته باشند. در عوض، نیازها و خواسته‌های متنوعی که دارند باید ارضاع شوند، بنابراین، روش و شیوه زندگی در این سنین خصوصیات ویژه‌ای به خود می‌گیرد.

به هر حال، بازنشستگان اعم از فعال و غیر فعال می‌توانند با سالخورده‌گی و بازنشستگی خود سازگار شوند و انطباق رضایت‌بخشی حاصل کنند. تنها به این دلیل که این افراد کمتر با دوستان خود حشر و نشر دارند و کمتر با محیط درگیرند و ممکن است حتی انزوا پیشه کنند و جدا از دیگران باشند، نمی‌توان به آنها برچسب ناسازگاری یا سازگاری بد زد. بسیاری از بازنشستگان از این روش زندگی رضایت کامل دارند و همین مسئله دلیل بر سلامت و سازگاری آنهاست و جای نگرانی باقی نمی‌گذارد.

هر چه شخص سالم‌مند و بازنشته از حمایت اجتماعی دریافتی احساس رضایت بیشتری داشته باشد به احتمال کمتر دچار افسردگی و سایر اختلالات روانی خواهد شد. به طور کلی حمایت‌های اجتماعی موجب کاهش افسردگی افراد بازنشته می‌شود، فرآیند تأثیرگذاری آن در کاهش افسردگی در نمودار شماره ۲ نشان داده شده است.

۳- تقویت روابط و مناسبات زناشویی در دوران بازنشستگی آمار نشان می‌دهد که کمتر از ۳ درصد طلاق‌ها در دوران سالم‌مندی یعنی در پنجاه سالگی به بعد اتفاق می‌افتد. زوج‌های خوب‌بخت آنها می‌هستند که در مسئولیت‌های مشترک همکاری و معاضدت دارند و در طول سال‌ها با هم در تماس‌اند. استقرار چنین روابط و مناسباتی، بنیان محکمی برای اشتراک مساعی در حیات سالم‌مندی فراهم می‌سازد. برای بسیاری از زوج‌های سالم‌مند، سال‌های دیرپای ازدواج، بهترین ایام حیات است. بخصوص اگر ارتباطات و مناسبات آنها از عواطف و عشق و دوستی سرشار باشد. این روابط به آنها فرصت می‌دهد که احساسات و عواطف خویش را بیشتر تقویت کنند و همکاری و مشارکت خود را در همه زمینه‌ها گسترش دهند. تحقیقات نشان می‌دهد که مردانی که زنان شاغل دارند و همسرانشان قادرند روی پای خویش بایستند و در صورت لزوم سرپرستی خانواده را تقبل کنند، در سال‌های پیری احساس رضایت و آزادی بیشتری می‌کنند و می‌توانند از زندگی خود لذت ببرند. به بیان دیگر، هر چه زنان بیشتر یار و یاور مردان باشند و کمتر به آنها وابسته باشند، شادی و سلامت بیشتر بر روابط و مناسبات زن و مرد بازنشته سایه می‌افکند. خوب‌بختانه زنان کمی به خود اجازه می‌دهند که وابسته باشند.

۴- توجه به تغییرات روحی و روش زندگی بازنشستگان در دوران بازنشستگی روحیات و روش زندگی بازنشستگان دستخوش تغییراتی می‌شود که توجه به آنها در ارتقای زندگی آنها در این دوران تأثیر بسزایی دارد. به طور کلی می‌توان گفت که در دوران بازنشستگی تغییرات زیر حاصل می‌شود:

بازنشستگان به این مقوله باعث خدمات رسانی بهتر به خود، خانواده، و اطرافیان می‌شود. در این مقاله به جنبه‌های روانی و اجتماعی پدیده بازنشستگی پرداخته شد و برای ارتقای کیفیت زندگی این دوره راهکارهایی از جمله توسعه اوقات فراغت، ارتقای بهداشت روانی، تقویت روابط بین افراد خانواده و توجه به تغییرات روحی و روش زندگی بازنشستگان ارائه شد تا سازمان‌ها و خود بازنشستگان آنها را به کار گیرند تا زندگی در این مقطع مطبوع تر و معنادارتر شود. □

۵- درصد زیادی از بازنشستگان به کارهای نیمه وقت و موقت‌همت می‌گمارند که این مسئله نیز در سازگاری و حفظ بهداشت روانی آنان نقش بسزایی دارد.

نتیجه گیری

بازنشستگی دوران جدیدی از زندگی فرد محسوب می‌شود که به لحاظ فراغت بیشتر، افراد بهتر می‌توانند به زندگی خویش معنا و مفهوم ببخشند. دوران بازنشستگی از دو بعد حائز اهمیت است. از یک طرف، توجه سازمان‌ها به بازنشستگان موجب تقویت روحیه و احساس تعلق کارکنان نسبت به سازمان می‌شود و از دیگر سو، توجه خود

پی نوشتها

- (1). Retirement
- (2). Social Security
- (3). Alex Inkeles & Chikako Usui
- (4). Cross- Cultural
- (5). Streib
- (6). Robert Atchley
- (7). Disenchantment
- (8). Reorientation
- (9) .Self-Sufficient
- (10).Adaptation
- (11).Stress
- (12).Self – Determination
- (13).Yankelovich
- (14).Tension
- (15).Relaxation
- (16).Social Support
- (17).Depression
- (18).Murphy
- (19).Caplan

منابع

الف - فارسی

- اردبیلی، یوسف . ”بازنشستگی و مدیریت بازنشستگان“ ، مدیریت دولتی ، شماره ۳۱ ، ۱۳۷۴ .
- صادقی، محمدرضا؛ کاستنگه، سوزان ؛ رجوعی، مریم. ”تأثیر وضعیت فشار روانی و حمایت اجتماعی در افسردگی سالمندان“، پژوهش‌های روان شناختی ، دوره ۵ ، شماره ۳ و ۴ ، ۱۳۷۸ .

ب - انگلیسی

- Braon, Robert A.; & Greenberg, Jerald. **Behavior in Organization**, Allyn and Bacon, 1990.
- Gilbson; Ivancevich; & Donnelly, **Organizations**, Irwin, 1994.
- Quinn, Virginia Nichols, **Applying Psychology**, McGraw-Hill Co., 1985.
- Santrock, John. **Life-Span Development**, Brown/Benchmark Publishers, 1997.
- Schuler , Randall & Vandeven, Andrew H. **The black well Encyclopedic Dictionary of Organizational Behavior**, Blackwell Business, 1995.
- Vechio, Robert P. ,**Organizational Behavior**, Dryden Press, International Edition, 1991.